

Документ за разглеждане в заседание

B8-0490/2016

20.4.2016

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на въпрос с искане за устен отговор B8-0361/2016

внесено съгласно член 128, параграф 5 от Правилника за дейността

относно нападенията над болници и училища като нарушения на
международното хуманитарно право
(2016/2662(RSP))

Марк Демесмакер, Нърдж Дива, Елени Теохарус
от името на групата ECR

Резолюция на Европейския парламент относно нападенията над болници и училища като нарушения на международното хуманитарно право (2016/2662(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и други инструменти на ООН в областта на правата на човека,
- като взе предвид Женевските конвенции и други правни инструменти в областта на международното хуманитарно право (МХП),
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи от 8 декември 2009 г. за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право,
- като взе предвид Актуализираните насоки на Европейския съюз за утвърждаване на спазването на международното хуманитарно право¹,
- като взе предвид доклада на генералния секретар на ООН до Световна среща на върха по хуманитарните въпроси, озаглавен „Едно човечество, споделена отговорност“ и публикуван на 2 февруари 2016 г.,
- като взе предвид следните резолюции на Съвета за сигурност на ООН: 1998 (2011), приета на 12 юли 2011 г., и 2143 (2014), приета на 7 март 2014 г., отнасящи се до закрилата на децата, засегнати от въоръжени конфликти,
- като взе предвид резолюция A/RES/64/290 на Общото събрание на ООН от 9 юли 2010 г. относно правото на образование в извънредни ситуации,
- като взе предвид Декларацията за сигурност на училищата от май 2015 г. и Насоките за защита на училищата и университетите от използването им за военни цели по време на въоръжен конфликт,
- като взе предвид резолюцията от 10 декември 2015 г. на 32-та международна конференция на Червения кръст и Червения полумесец за засилено спазване на международното хуманитарно право,
- като взе предвид своята резолюция от 25 февруари 2016 г. относно хуманитарното положение в Йемен²,
- като взе предвид своята резолюция от 12 февруари 2015 г. относно хуманитарната криза в Ирак и Сирия, по-специално във връзка с „Ислямска държава“³,
- като взе предвид въпроса, отправен към Съвета, относно нападенията над

¹ ОВ С 303, 15.12.2009 г., стр. 12.

² Приети текстове, P8_TA(2016)0066.

³ Приети текстове, P8_TA(2015)0040.

болници и училища като нарушения на международното хуманитарно право (О-000063/2016 – В8-0361/2016),

- като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че през последните години международната общност беше свидетел на голям брой нападения над болници и училища във въоръжени конфликти по целия свят; като има предвид, че училищата и болниците трябва да останат мирни зони, в които на цивилното население се предоставя защита по време на конфликт;
- Б. като има предвид, че училища и болници са обект на нападения с използване на мощни оръжия; като има предвид, че често е застрашена безопасността на хуманитарните работници и на ранените, за които те полагат грижи, и като има предвид, че тези нападения представляват нарушение на международното хуманитарно право, както и сериозна заплаха за бъдещето на предоставянето на хуманитарна помощ; като има предвид, че в някои случаи след нападенията над съоръженията им хуманитарните работници са били принудени да напуснат зоните на конфликт;
- В. като има предвид, че първата Световна среща на върха по хуманитарните въпроси, която предстои да се проведе в Истанбул от 23 до 24 май 2016 г., следва да доведе до промяна на структурите за хуманитарна помощ, така че да се повиши ефективността ѝ в световен мащаб, за да се отговори на очакваното нарастване на хуманитарните нужди, свързани с настоящи и бъдещи предизвикателства като въоръжени конфликти, природни бедствия, бежански кризи и продоволствена сигурност;
- Г. като има предвид, че в своя доклад, предназначен за Световната хуманитарна среща на високо равнище, озаглавен „Едно човечество, споделена отговорност“, генералният секретар на ООН обръща внимание на „наглото и брутално уронване на спазването на международните права на човека и хуманитарното право“ в ситуации на въоръжени конфликти, което заплашва да доведе до връщане към епоха на война без ограничения; като има предвид, че в доклада се отбелязва, че за това уронване допринася фактът, че спазването на нашите общи норми не се изисква и не се насърчава, а действащите механизми за прилагане, наблюдение и отчитане не получават подкрепа;
- Д. като има предвид, че международното хуманитарно право (МХП), също познато като правото на въоръжените конфликти, е предназначено за смекчаване на последиците от въоръжените конфликти чрез закриване на неучастващите в тях и регулиране на средствата и методите за водене на война;
- Е. като има предвид, че болниците и медицинският персонал са изрично защитени по силата на международното хуманитарно право и че всяка целенасочена атака срещу цивилни лица и цивилна инфраструктура се счита за тежко нарушение на международното хуманитарно право;
- Ж. като има предвид, че считано от 14 март 2016 г., 52 държави, включително редица държави – членки на ЕС, но не всички, подкрепят Декларацията за сигурност на

училищата след проведената през май 2015 г. Конференция от Осло относно сигурността на училищата;

3. като има предвид, че при приемането на Насоките на ЕС относно утвърждаване на спазването на международното хуманитарно право Съветът по външни работи подчерта значението на ефективното преодоляване на последствията от тежките нарушения чрез подкрепа за подходящи механизми за отчетност и изтъкна важната роля, която може да играе Международният наказателен съд (МНС) в случай на неспособност или нежелание от страна на държавата(ите) за упражняване на нейните/техните правомощия; като има предвид, че в Насоките на ЕС се поема ангажимент „съответните работни групи на Съвета“ да наблюдават ситуации, при които е възможно прилагането на МХП, и в тези случаи да препоръчват действия за насърчаване на спазването на МХП (параграф 15, буква а));
- И. като има предвид, че между 2012 и 2015 г. Международният комитет на Червения кръст организира процес на обширна консултация относно начините за подобряване на правната защита на жертвите на въоръжени конфликти и за повишаване на ефективността на механизмите за спазване на МХП;
- Й. като има предвид, че държавите, участващи в 32-та международна конференция на Червения кръст и Червения полумесец през декември 2015 г., в крайна сметка не успяха да се споразумеят за нов механизъм, предлаган от Международният комитет на Червения кръст и швейцарското правителство, за засилване на спазването на МХП; като има предвид, че предлаганият нов механизъм щеше да включва организирането на годишна среща на държавите – страни по Женевските конвенции; като има предвид, че страните участнички се договориха да поставят началото на нов междуправителствен процес за намиране на начини за засилване на спазването на МХП, чиито резултати да бъдат представени на следващата международна конференция през 2019 г.;
1. изразява своя потрес и сериозната си загриженост по повод на смъртоносните нападения над болници и училища, извършвани с все по-обезпокоителна честота във въоръжени конфликти на различни места по света, при които пациенти, учащи се, медицински и преподавателски персонал, хуманитарни работници и членове на семействата им стават мишени и жертви, а осъждането на тези престъпления в международен мащаб рядко води до независими разследвания и действителна отчетност; призовава държавите членки, институциите на ЕС и заместник-председателя/върховен представител да признаят истинския мащаб на това извънредно положение и да подготвят незабавно конкретен, обвързан със срокове план за действие, за да се използва пълноценно влиянието на ЕС и държавите членки с оглед на прекратяването на такива нарушения и злоупотреби;
2. осъжда нападенията над болници и училища, които са забранени съгласно международното право, като отчита, че такива действия могат да представляват тежки нарушения на Женевските конвенции от 1949 г. и военни престъпления съгласно Римския статут на МНС; изразява убеждението си, че запазването на здравните и образователните инфраструктури като неутрални, защитени пространства по време на ситуации на въоръжен конфликт зависи от резултатите

от извършването на прозрачни, независими и безпристрастни разследвания на нанесените брутални нападения и от понасянето на действителна отговорност за извършените престъпления;

3. счита, че хуманитарните работници, които извършват животоспасяващи действия при много трудни условия, трябва винаги да бъдат защитени;
4. осъжда използването на болници и училища от страна на участниците във въоръжени конфликти, което ги превръща ефективно в мишени за нападения; припомня, че тези, които използват защитени лица или защитена собственост като живи щитове или камуфлаж, също носят вина за нарушаване на международното хуманитарно право;
5. подчертава, че нападенията водят не само до пряко и физическо увреждане на училищата и болниците, но и до принудително закриване или прекъсване на функционирането на тези институции и нанасят сериозни щети на здравето и образователните системи като цяло;
6. насърчава ЕС и неговите държави членки изцяло да подкрепят призива на генералния секретар на ООН към всички държави – членки на ООН, да използват възможността, предоставена със Световна среща на върха по хуманитарните въпроси, за подновяване на ангажимента за закрила на цивилните лица и хуманитарните работници чрез спазване на вече договорените правила; подчертава значението, което генералният секретар на ООН отдава на засилването на международните разследващи и съдебни системи, включително на МНС, като допълнение към националните рамки, за да се сложи край на безнаказаността за нарушенията на МХП;
7. призовава ЕС и неговите държави членки да насърчат сключването на всеобхватно споразумение на Световната среща на върха по хуманитарните въпроси относно практическите начини за засилване на зачитането на МХП, като например разпространението на правилата на МХП сред регионалните и националните администрации, силите за сигурност, местните органи и ръководителите на общностите, както и да подкрепят ролята на МНС, за да се сложи край на безнаказаността за нарушения на МХП;
8. отчита важността и уникалния характер на Насоките на ЕС за утвърждаване на спазването на международното хуманитарно право, тъй като няма други държави или организации, които да са приели равностоен документ; призовава ЕС и неговите държави членки да прилагат насоките на ЕС;
9. призовава Съвета по външни работи и заместник-председателя/върховен представител да преразгледат настоящото разпределение на отговорността, съгласно което насоките относно МХП попадат предимно в обхвата на компетентността на работната група на Съвета по международно публично право, ръководена от председателството на Съвета, с цел да се гарантира последователното и ефективно развитие на политиките и действията на ЕС, свързани с МХП; в този контекст подчертава, че в насоките на ЕС се поема ангажимент „съответните работни групи на Съвета“ да наблюдават ситуацията, при които може да бъде приложимо МХП, и в тези случаи да препоръчват

действия за насърчаване на спазването на МХП (параграф 15, буква а)); призовава съответните работни групи на Съвета да използват този мандат за преодоляване на настоящата неотложна криза на неспазване;

10. припомня позицията, изразена в Насоките на ЕС, че ще се обмисли, по целесъобразност, използването на услугите на Международната хуманитарна комисия за установяване на факти (МХКУФ), създадена по силата на Допълнителен протокол I към Женевските конвенции от 1949 г., която може да съдейства при утвърждаването на зачитането на МХП чрез своя капацитет за установяване на факти и доброто функциониране на службите си; отбелязва, че услугите на МХКУФ не са използвани, и призовава Съвета на ЕС, държавите – членки на ЕС, и ЕСВД сериозно да обмислят задействането на тази комисия, за пръв път от създаването ѝ, за предприемане на мерки във връзка с нападенията над болници и училища като неотложна кризисна ситуация, свързана със спазването на стандартите на МХП;
11. отбелязва със загриженост ограничения понастоящем институционален капацитет на международната общност за предприемане на действия по отношение на общите проблеми във връзка с прилагането на МХП; отбелязва във връзка с това неуспеха на страните участнички в 32-ата международна конференция на Червения кръст и Червения полумесец през декември 2015 г. да се споразумеят за нов механизъм, който би засилил системата на управление на МХП чрез организиране на годишна среща на държавите с цел засилване на диалога и чрез въвеждане на периодично докладване относно спазването на МХП на национално равнище; призовава ЕС и неговите държави членки да работят за постигане на по-добри резултати в рамките на предстоящия междуправителствен процес;
12. подчертава, че е необходима още работа, за да се подобри безопасността на хуманитарните организации и на техните работници; подкрепя систематичното включване в международното право на специални клаузи за подобряване на отчетността за защитата на хуманитарните работници, както и стриктното, систематично наблюдение на нападения над хуманитарни работници;
13. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Съвета, на Комисията, на специалния представител на Европейския съюз за правата на човека, на правителствата и парламентите на държавите членки, на генералния секретар на ООН, на председателя на Общото събрание на ООН, както и на правителствата на държавите – членки на ООН.